

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਪਹਿਲਾਂ, ਫਲਸ਼ੋ ਅਤੇ ਕਪੂਰ, ਜੇ.ਜੇ.

ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਫਰਮ ਦੇਸ ਰਾਜ - ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ - ਬਚਾਅ ਪੱਖ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਹੀਰਾ ਲਾਲ-ਕਾਲੀ ਰਾਮ - ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1948 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ 77

ਭਾਰਤੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ (1932 ਦਾ IX) - ਧਾਰਾ 69- ਇੱਕ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਮੁਕੱਦਮਾ- ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੰਜ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ- ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਫਰਮ ਦੀ ਬਾਅਦ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ।

ਸ਼੍ਰੀ ਈ.ਐਫ.ਬਾਰਲੋ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਕੈਥਲ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਮਾਲ, ਮਿਤੀ 5 ਜੂਨ 1948 ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਖਰਚੇ ਦੇ ਨਾਲ 5,288 ਰੁਪਏ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕੇ.ਐਲ.ਗੋਸਾਈਂ ਅਤੇ ਕੇ.ਐਸ.ਥਾਪਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਐਫਸੀ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਐਸ ਸੀ ਮਿੱਤਲ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਇਹ ਕੈਥਲ ਦੀ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਫਰਮ ਦੇਸ ਰਾਜ-ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਦੁਆਰਾ ਕੈਥਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫਰਮ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 5,288 ਰੁਪਏ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ

Checked, Compared and authenticated by Happy Garg, Translator

ਹੈ। ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਹੀਰਾ ਲਾਲ-ਕਾਲੀ ਰਾਮ ਉਰਫ਼ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਦੇਹਤੀ ਸਟੋਰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ।

ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ 22 ਅਕਤੂਬਰ 1945 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਫਰਮ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੋਟੇ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੈਬਲ ਸਥਿਤ ਕੱਪੜਾ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਕੋਲ 8500/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣੀ ਸੀ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਫਰਮ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ 3500/- ਰੁਪਏ ਹੀ ਉਪਲਬਧ ਸਨ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈ ਫਰਮ ਤੋਂ 5000/- ਰੁਪਏ ਉਧਾਰ ਲਏ। 8500/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਫਿਰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਆਪਣੇ 'ਮੁਨੀਮ' ਰਾਮ ਸਰੂਪ PW2 ਦੁਆਰਾ ਕਲੋਥ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਫਰਮ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਕੋਈ ਰਸੀਦ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਫਰਮ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਖਾਤਾ ਬੁੱਕਾਂ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਤੋਂ ਰਕਮ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਕਈ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਮੰਗਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ 22 ਜੁਲਾਈ 1946 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਫਰਮ ਨੂੰ ਮੰਗ ਦਾ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਫਰਮ ਤੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ 5000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਕੋਈ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਵੀ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਫਰਮ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਬਾਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ:

- (1) ਕੀ ਮੁਦਈ ਫਰਮ ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ? ਜੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ?
- (2) ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਈਸ਼ਵਰ ਚੰਦ ਨੇ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਤੋਂ 22 ਅਕਤੂਬਰ 1945 ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕੱਤਿਕ ਮਾੜੀ 1, ਸੰਬਤ 2002 ਨੂੰ ਪੈਰੋਲ ਕਰਜ਼ੇ ਵਜੋਂ 5000/- ਰੁਪਏ ਨਕਦ ਉਧਾਰ ਲਏ ਸਨ?

(3) ਕੀ ਮੁਦਈ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ? ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਸ ਦਰ 'ਤੇ?

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਪਾਇਆ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਝਿਜਕ ਦੇ, ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

ਸੰਖੇਪ ਮੈਰੀਨਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਨਜ਼ਿਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਖ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਰਮ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-4, ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P4 ਦੀ ਮਿਤੀ 18 ਦਸੰਬਰ 1946 ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਫਰਮ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਫਰਮ ਦੀ ਬਾਅਦ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਦਈ ਫਰਮ 'ਪੈਂਡਿੰਗ ਲਾਈਟ' ਦੀ ਅਗਲੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਫੈਸਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, - 'ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1937 ਐਮ.ਏ.ਡੀ. 767'। 'ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1939 ਨਾਗ 301, ਅਤੇ - ' 41 C.W.N.534, ਸਾਰੇ ਉਸੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1937 ਮੈਡ 767' ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - 'ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. (1942) ਐਮ.ਏ.ਡੀ. 355, ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼

ਜਸਟਿਸ ਸਰ ਲਿਓਨਲ ਲੀਚ ਅਤੇ ਹੈਪਲ ਦੁਆਰਾ, ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫਰਮ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਕਰਵਾਈ ਸੀ, ਉਹ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਹੈ - 'ਭਾਗਚੰਦ ਡਗਡੂਸਾ ਬਨਾਮ ਸੈਕਟਰੀ ਆਫ ਸਟੇਟ ਫਾਰ ਇੰਡੀਆ (1), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਸ਼ਬਦ ਭਾਗ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੇਸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ I. L. R. 1939 Pat. 114, ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 58 ਸਾਰੇ. 495, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1951 ਨਾਗ. 81, ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1951 ਬੋਮ. 101 ਅਤੇ ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 17 ਲਾਹ. 275, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਭਿੰਡੇ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੇ.ਜੇ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਰਾਮ ਲੇਲ, ਜੇ., ਨਜ਼ੀਰ ਅਹਿਮਦ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਪੀਪਲਜ਼ ਬੈਂਕ ਆਫ ਨਾਰਦਰਨ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ, (2) ਵਿਚ ਕੀਤੀਆਂ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮੁਦਈ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 171 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੀ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਗਣਨਾ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪੰਨਾ 542 'ਤੇ ਰਾਮ ਲਾਲ ਜੇ, 'ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1937 ਐਮ.ਏ.ਡੀ. 767' ਅਤੇ -- '41 CWN 534', ਨੇ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਫਰਮ 'ਪੈਂਡੇਂਟ ਲਾਈਟ' ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮਾਮਲਾ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਇਹਨਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ 'ਓਬਿਟਰ' ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੈਂਚ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੋ ਹੋਰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬੇਕੇਟ, ਜੇ., ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਮ ਪੈਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 171 ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਿੱਖ ਭਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ

ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਟਾਈ ਸਹਿਮਤ ਹੈ। ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਭਾਰ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਜੋ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹਨ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸਤਿਕਾਰਤ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ।

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸਹੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੀਆਈਐਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਉਸਦੀਆਂ ਖੁਦ ਦੀਆਂ ਖਾਤਾ ਬੁੱਕਾਂ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਕਲੌਥ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ 'ਮੁਨੀਮ' ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਫਰਮ ਦੇ ਈਸ਼ਵਰ ਚੰਦ ਨੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕਬੂਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁੱਪ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ 8,500/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 24 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਨਾ ਕਿ 22 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਕੇ ਕੱਪੜਾ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਖਾਤਾ ਬੁੱਕਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 24 ਅਕਤੂਬਰ ਦੀ ਇੱਕ ਰਸੀਦ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਰਸੀਦ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਦਿਆਲੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬਹੁਤਾ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੈਥਲ ਦੀ ਕਲੌਥ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਫਰਮ ਵਿਚਕਾਰ ਗੂੜ੍ਹੇ ਸਬੰਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਮੁਦਈ ਦੇ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਹੀ ਉਸਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਹੀ ਵਧੀਆ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰਕਸੰਗਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ।

Checked, Compared and authenticated by Happy Garg, Translator

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਮੈਂ ਸਿੱਟਿਆਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜੋੜ ਸਕਦਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Translated by Happy Garg, Translator in the Sessions Division, Barnala.

Checked, Compared and authenticated by Happy Garg, Translator